

[Drachmann.]

syn til Rationalisering og med Hensyn til Maskineriets Modernisering og Udnyttelse i Cigaretfabrikationen, saa den Udvikling, vi allerede havde i Fjor, da vi sidst havde med Cigaretbeskatningen at gøre, idet vi saa den forøgede Skattebyrde blive liggende paa Handelen og Produktionen, den vil man ogsaa komme til at se i forøget Grad denne Gang som Resultat af Regeringens Forslag, hvis det gennemføres, som det er forelagt, og det, siger jeg endnu en Gang, det ønsker vi ikke at være med til. Der er altsaa ingen Mulighed for, at Produktionen kan bære mere, og hvis dette Lovforslag virkelig skal igennem, som det er lagt an rent teknisk set, er der ingen Tvivl om, at de Tal, jeg nævnte før, vil holde Stik. Det vil blive Detailhandelen, Grossisthandelen og Fabrikationen, der kommer til at bære Forhøjelsen. I Fjor gik vi, som sagt, med til den da foreslaaede Regulering, og vi gik med for at faa den Ro om Sagen, som ogsaa blev omtalt baade af det ærede Medlem Hr. Clausager og af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Hvis vi nu igen gaar med til at drøfte en Regulering — det kunde synes noget ulogisk, men det er det alligevel ikke —, vil vi ogsaa være ledede af Trangen og Villien til at faa virkelig Ro om denne Sag, for alene et saadant Lovforslags Fremsettelse skaber Uro. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, som var særdeles højt oppe — jeg skal senere hen komme ganske kort tilbage til hans Tale —, vil jo ogsaa, at Behandlingen skulde standses for at skabe Ro. Men det ærede Medlem Hr. Borgbjerg kan alligevel ikke, saa længe der ikke er foretaget en vis Regulering af Afgiften paa de laveste Cigaretklasser, garantere nogen, heller ikke sig selv og sit Parti, at denne Sag ikke bliver taget op igen. Derfor ønsker vi fra vor Side, at man gaar ind i en Forhandling om en Regulering, saaledes at Spørgsmaalet om Beskatningen af de saakaldte billige Cigaretter bliver bragt til en definitiv Løsning. Vi ved ikke, om dette kan lykkes, men det er for os Ledemotivet, idet vi samtidig er klar over, at her er et Forbrug, der kan taale en vis Merbeskatning. Jeg er nemlig ikke i Tvivl om, at det vil vise sig, at Forbruget taaler den, lige saa afgjort som det er, at Detailhandelen,

Grossisthandelen og Fabrikationen ikke mere taaler Forhøjelse af Beskatningen.

I denne Forbindelse maa jeg fremhæve, at Regeringens Forelæggelse og Motiverne i Virkeligheden giver mig Ret heri. Men jeg vil ikke sige, at disse Motiver samtidig er særlig konsekvente; thi den højtærede Finansminister sagde jo, da han fremlagde sit Lovforslag, at det var en samfundsøkonomisk og gavnlig Handling at beskatte disse billige Cigaretter. (*Finansministeren* [N. Neergaard]: En Ombytning). Ja, men der er noget vist ædelt — noget hygiejnisk ved det, hvad det nu var for underlige Udtryk, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg brugte, naar man forfølger den billige Cigaret; det ærede Medlem Hr. Clausager sagde ogsaa, at det var en god Gerning at beskatte Nydelsesmidler. Jeg ved ikke, om det er saa god en Gerning; det er vist nærmest en lukrativ Gerning, som har foresvævet Regeringen som dens Ledetraad. Men helt konsekvent bliver det ikke, naar man gaar ud fra følgende Tankegang: Den gode, billige Cigaret er egentlig en Vederstyggelighed, den skal bort, der skal lægges en forhøjet Afgift paa den, saa den endelig ikke bliver billig; men paa den anden Side maa man endelig ikke ryge noget andet, ikke forlade denne ækle, billige Cigaret, selv om den nu ikke bliver helt billig mere, endelig ikke ryge Cerutter og Røg- eller Shag-tobak; de skal beskattes endnu mere. En vis status quo haaber man bliver det samlede Resultat. Hvis der ikke bliver denne status quo, og hvis man ikke tager de Konsekvenser, som det ærede Medlem Hr. Clausager nævnte, og som der kan siges saa meget smukt om i denne Sag, bliver der heller ikke noget Provenu til Finansministeren. Jeg har tilladt mig at fremhæve allerede for mange Aar siden, at den danske Finansminister — slet ikke den i Øjeblikket siddende højtærede Finansminister, men den danske Finansminister i Almindelighed — lever meget højt paa, at Folk netop begaar alt det umoralske, uhygiejniske, ugode, at ryge, drikke, spise, gaa ud og more sig; for vort Finanssystem er i ganske enestaaende Grad baseret paa alle disse Tilbøjeligheder, som er modsat Dyd, Resignation og Sparsommelighed. Derfor tror jeg, vi kan lade ikke blot hele Hygiejnen og